

Žaloba podaná dne 23. dubna 2018 – IFSUA v. Rada

(Věc T-251/18)

(2018/C 221/39)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Španělsko) (zástupce: T. Gui Mori, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce *in fine* SFEU žalobce, IFSUA, který je bezprostředně dotčen, navrhuje, aby Tribunál zrušil, na základě jasné oddělitelnosti těchto ustanovení, čl. 2 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 a 5 nařízení Rady (EU) ze dne 23. ledna 2018 (Úř. věst. 2018, L 27, s. 1), který je třeba považovat za „nařizovací akt“ provádějící restriktivní opatření a celkový přípustný odlov (TAC) v souvislosti s rekreačním rybolovem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti nařízení Rady (EU) 2018/120⁽¹⁾ a požaduje jeho částečné zrušení.

Žalobce v tomto ohledu upřesňuje, že požaduje zrušení výše uvedených ustanovení, jelikož jejich uplatnění na různé způsoby rekreačního rybolovu, což jsou činnosti, které nejsou součástí společné rybářské politiky, znamenají úplný zákaz lovu mořčáka evropského (*Dicentrarchus labrax*), který se vztahuje pouze na podmořské rybáře, čímž je ohroženo přežití této činnosti, samotného sportu a souvisejícího průmyslu.

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 5 a čl. 3 písm. d), čl. 4 písm. d) a čl. 6 písm. d) SFEU, jelikož napadená ustanovení představují opatření přímo zakazující podmořský rekreační a sportovní rybolov mořčáka evropského, ačkoliv Rada k tomu nemá pravomoc, a to ani sdílenou.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 a 5 nařízení Rady (EU) 2018/120 a zásad právní jistoty a legitimního očekávání, jelikož jdou jasně nad rámec přiznaných pravomocí a jeho historický vývoj.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 a 5 nařízení Rady (EU) 2018/120 a zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace obsažených v článcích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie, vzhledem k tomu, že v témže prováděcím aktu upravujícím rybolovná práva v případě mořčáka evropského, avšak s odlišnými kritérii, jsou uvedena ustanovení vztahující se jak na komerční rybolov, tak na rekreační rybolov. Obě kategorie přitom nejsou striktně srovnatelné jako adresáti téhož souboru opatření.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 a 5 nařízení Rady (EU) 2018/120 a zásady proporcionality v souvislosti s prováděním čl. 43 odst. 3 SFEU. V tomto ohledu žalobce tvrdí, že v nařízení, které je předmětem tohoto sporu, stanovení rybolovných práv u mořčáka evropského, jak v případě komerčního rybolovu, tak v případě rekreačního rybolovu, odpovídá cíli snížit výrazně úmrtnost severní populace, aby mohlo dojít k malému nárůstu biomasy, a že tohoto cíle lze dosáhnout méně omezujícím opatřením, než je radikální zákaz podvodního rybolovu mořčáka evropského. V rámci tohoto důvodu poukazuje žalobce rovněž na porušení článků 12, 16, 37 a 52 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2018/120 ze dne 23. ledna 2018, kterým se pro rok 2018 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují rybářská plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací a kterým se mění nařízení (EU) 2017/127 (Úř. věst. 2018, L 27, s. 1).